

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

13. MAART 1945.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van zekere bepalingen der wet van 15 December 1937 over de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdigen dood.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Het Besluit van 30 Januari 1944 regelt den toeslag der verplicht verzekerde loontrekkenden die aan de voorwaarden voldoen om dat voordeel te verkrijgen, zonder onderzoek naar hun bestaansmiddelen.

Talrijk zijn de loontrekkende arbeiders die niet aan die voorwaarden voldoen en dus den toeslag moeten aanvragen na onderzoek.

Benevens dezen zijn er tienduizenden kleine landbouwers, handelaars en ambachtslieden die door hun hoogen ouderdom in hun onderhoud niet meer kunnen voorzien, die 't slachtoffer zijn van de hooge levensduurte, wier spaarpenningen door de al te lastige oorlogsjaren zijn uitgeput en een geringen of geen kosteloozen ouderdomsrentetoeslag genieten, 't zij omdat ze onwetend waren over de verplichtingen die de pensioenwet hun oplegde, 't zij omdat ze den bekrompen toestand waarin ze nu verkeerden niet konden voorzien. Hetzelfde kan worden gezegd van de weduwen der overleden verzekerden. Ook dezen zijn lieden die onze belangstelling verdienen en zeer behoeven. De ouderdomsrentetoeslag en de weduwerentoeslag werden verdubbeld door 't Besluit van 27 October 1944. Doch die maatregel is onvoldoende. Duizenden oudelieden zagen zich den toeslag ontfangen of ontfingen er maar een gedeelte van, omdat ze een gering inkomen bezaten, waarvan de koopkracht ten huidigen dage, helaas, maar al te veel geslonken is.

De cijfers der wet van 1937 dienen daarom aangepast te worden aan de levensduurte.

13 MARS 1945.

PROPOSITION DE LOI

tendant à modifier certaines dispositions de la loi du 15 décembre 1937 relative à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'arrêté du 30 janvier 1944 règle la majoration des salariés assurés-obligatoires se trouvant dans les conditions pour en bénéficier sans enquête sur les ressources.

De nombreux ouvriers salariés ne se trouvant pas dans ces conditions doivent donc demander la majoration après enquête.

D'autre part, on compte par dizaines de milliers les petits agriculteurs, commerçants et artisans qui, ne pouvant plus pourvoir à leur entretien en raison de leur âge, sont les victimes du renchérissement de la vie. Leurs économies furent épuisées par les dures années de guerre, alors qu'ils ne bénéficient pas de la majoration de rente de vieillesse ou seulement d'une majoration dérisoire, soit par ignorance des obligations imposées par la loi de pension, soit qu'ils n'ont pu prévoir leur détresse actuelle. On peut en dire autant des veuves des assurés défunts. Celles-ci sont aussi dignes de notre intérêt. La majoration de rente de vieillesse et la majoration de la rente de veuve furent portées au double par l'arrêté du 27 octobre 1944. Cette mesure est également insuffisante. Des milliers de vieilles personnes se sont vu refuser la majoration ou n'en reçoivent qu'une partie, parce qu'elles avaient quelques ressources dont la valeur d'achat est, hélas, aujourd'hui par trop réduite.

Il y a donc lieu d'adapter les chiffres de 1937 au coût de la vie.

G.

Een enkel voorbeeld: Een gehuwd aanvrager geboren in 1869 geniet een toeslag van 6.400 frank.

Ware zijn inkomen dan 6.000 frank geweest, dan zou hem de toeslag geweigerd zijn geworden!

Talrijk zijn de descendanten die aan hun ouders een onderhoudsrente zijn verschuldigd en zelf in een bekrompen toestand leven.

Hierin ook dienen de cijfers der wet van 1937 aangepast te worden.

Nu de Staat zich zoo bezorgd maakt over het lot der ouden van dagen, is het oogenblik gekomen om te denken aan die talrijke sukkelaars wien geen of een onvoldoende kostelooze toeslag werd toegekend, omdat ze om zeer uiteenlopende redenen, de wettelijke storting verzuimden te doen. Een gedeeltelijke amnestie dienaangaande zou in veel schamele woningen veel vreugde brengen aan ongelukkige oudelieden.

Ten slotte, stellen we voor vanaf 't lijfrentetejaar 1945-46 de verplichtende storting der vrijwillig verzekerden te verdubbelen, opdat zij later een voldoende ouderdomslifrente en hun weduwen een hogere weduwelifrente zouden genieten en omdat zóó het doel der wet van 14 Juli 1890 bereikt worde. Eveneens dient het Rijk zijn tussenkomst te verhoogen voor wat betreft de vorming der lijfrenten. Wij hopen dat de Regeering en de Kamer onze billijke voorstellen tegemoetkomend zullen onthalen.

Un seul exemple: un demandeur marié, né en 1869, reçoit une majoration de 6.400 francs.

Si ses revenus s'étaient élevés à 6.000 francs, la majoration lui aurait été refusée!

De nombreux descendants qui doivent payer une rente alimentaire à leur parents se trouvent eux-mêmes dans une situation précaire.

Pour ceux-ci également il y a lieu d'adapter les chiffres de la loi de 1937.

Maintenant que l'Etat s'intéresse si vivement au sort des vieux, l'heure est venue de se préoccuper des nombreux malheureux ne bénéficiant pas de la majoration gratuite ou dont la majoration est insuffisante, ayant, pour des raisons diverses, omis de faire les versements légaux. Une amnistie partielle, dans ce cas, apporterait bien de la joie dans les humbles demeures de vieux malheureux.

Enfin, nous proposons de doubler, à partir de l'année viagère 1945-1946, les versements obligatoires des assurés libérés, pour qu'ils puissent bénéficier plus tard d'une rente viagère de vieillesse suffisante et leurs veuves d'une rente viagère de vieillesse de veuve plus élevée. De cette façon le but visé par la loi du 14 juillet 1890 serait pleinement atteint. L'Etat devrait, en outre, doubler sa contribution en ce qui concerne la constitution des rentes viagères. Nous espérons que le Gouvernement et la Chambre réserveront un accueil favorable à ces propositions équitables.

Ad. DHAVÉ.

WETSVORSTEL

EERSTE ARTIKEL.

De bepalingen van artikel 11 worden gewijzigd als volgt:

Vanaf het oogenblik waarop de ouderdomslifrente ingaat, verleent het Rijk een jaarlijksche bijdrage gelijk aan 75 t. h. van het bedrag dier rente. Vermelde bijdrage blijft bepaald op 100 t. h. wat betreft de verzekerden binnen de jaren 1867 tot en met 1874 geboren.

ART. 2.

De bepalingen van artikel 12 worden in onderstaanden zin gewijzigd:

Het jaarlijksch maximum-bedrag der Rijksbijdrage wordt op 2.000 frank vastgesteld, wanneer de ouderdomsrente op 65 jaar ingaat. Indien het in genot treden der rente op een vroegeren leeftijd wordt vastgesteld, wordt het bedrag der bijdrage overeenkomstig een bij Koninklijk besluit bepaald barema verminderd.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER.

Les dispositions de l'article 11 sont modifiées comme suit:

L'Etat intervient dès le moment de prise de cours de la rente viagère de vieillesse par l'octroi d'une contribution annuelle égale à 75 p. c. du montant de cette rente. Cette contribution reste fixée à 100 p. c. en ce qui concerne les assurés nés de 1867 à 1874.

ART. 2.

Les dispositions de l'article 12 sont modifiées comme suit:

Le montant maximum annuel de la contribution de l'Etat est fixé à 2.000 francs lorsque la rente de vieillesse prend cours à 65 ans. Si l'entrée en jouissance de cette rente est fixée à un âge antérieur, le montant de cette contribution est réduit conformément à un barème établi par arrêté royal.

ART. 3.

Een 3° voegen luidende als volgt:

3° Met ingang van het verzekeringsjaar 1945-1946, aan 240 frank indien het een mannelijk verzekerde of aan 120 frank, indien het een vrouwelijk verzekerde geldt.

ART. 4.

Artikel 28 wordt gewijzigd als volgt:

1. Tabel I gevoegd bij de wet van 15 December 1937 op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdigen dood, wordt als volgt gewijzigd:

TABEL I.

Ouderdomsrentetoeslag.

Geboorte- jaar	A. Gehuwde mannelijk gerechtigden	B. Andere gerechtigden
—	—	—
1867 fr.	6.400	4.200
1868	6.400	4.200
1869	6.400	4.200
1870	6.200	4.000
1871	6.200	4.000
1872	6.000	3.800
1873	6.000	3.800
1874	5.800	3.600
1875	5.800	3.600
1876	5.600	3.400
1877	5.400	3.200
1878	5.200	3.000
1879	5.200	3.000
1880	5.200	3.000
1881	5.000	2.800
1882	4.800	2.600
1883	4.800	2.600
1884	4.600	2.400
1885	4.600	2.400
1886	4.400	2.200
1887	4.200	2.000
1888	4.000	1.800
1889	3.800	1.600
1890	3.600	1.400
1891	3.600	1.200
1892	3.400	1.000
1893	3.200	800
1894	3.000	600
1895	2.800	400
1896	2.600	200
1897	2.400	—
1898	2.200	—
1899	1.800	—
1900	1.600	—
1901	1.400	—
1902	1.200	—
1903	1.000	—
1904	800	—
1905	600	—
1906	400	—
1907	200	—

ART. 3.

Ajouter un 3° rédigé comme suit:

3° A partir de l'année d'assurance 1945-1946, à 240 fr., s'il s'agit d'un assuré du sexe masculin, ou à 120 francs, s'il s'agit d'un assuré du sexe féminin.

ART. 4.

L'article 28 est modifié comme suit:

1. Le Tableau I joint à la loi du 15 décembre 1937 relative à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré est modifié comme suit:

TABLEAU I.

Majoration de la rente de vieillesse.

Année de naissance	A. Bénéficiaires mariés du sexe masculin	B. Autres bénéficiaires
—	—	—
1867 fr.	6.400	4.200
1868	6.400	4.200
1869	6.400	4.200
1870	6.200	4.000
1871	6.200	4.000
1872	6.000	3.800
1873	6.000	3.800
1874	5.800	3.600
1875	5.800	3.600
1876	5.600	3.400
1877	5.400	3.200
1878	5.200	3.000
1879	5.200	3.000
1880	5.200	3.000
1881	5.000	2.800
1882	4.800	2.600
1883	4.800	2.600
1884	4.600	2.400
1885	4.600	2.400
1886	4.400	2.200
1887	4.200	2.000
1888	4.000	1.800
1889	3.800	1.600
1890	3.600	1.400
1891	3.600	1.200
1892	3.400	1.000
1893	3.200	800
1894	3.000	600
1895	2.800	400
1896	2.600	200
1897	2.400	—
1898	2.200	—
1899	1.800	—
1900	1.600	—
1901	1.400	—
1902	1.200	—
1903	1.000	—
1904	800	—
1905	600	—
1906	400	—
1907	200	—

ART. 5.

Artikel 43 doen luiden als volgt :

De loontrekkenden die niet in de voorwaarden verkeerden om den ouderdomsrentetoeslag te genieten zonder onderzoek omtrent de bestaansmiddelen, alsmede de vrijwillig verzekerden, kunnen onder volgende voorwaarden den toeslag verkrijgen :

Het maximum bedrag van den toeslag wordt verleend wanneer de bestaansmiddelen van den verzekerde, in voorkomend geval met deze van den echtgenoot vermeerderd, 5.600 frank niet overschrijden voor een gehuwd verzekerde en 3.800 frank voor een verzekerde die ongehuwd, weduwnaar, uit den echt of van tafel en bed en van goederen gescheiden is.

Indien het bedrag der bestaansmiddelen de vorenvermelde sommen overschrijdt, wordt het bedrag van den toeslag vastgesteld op het verschil tusschen het maximum bedrag dat aan den verzekerde mag worden verleend, met inachtneming van tabel I bij deze wet gevoegd, en het gedeelte der bestaansmiddelen dat 5.600 fr. of 3.800 frank te boven gaat.

ART. 6.

Bij artikel 44 een 7° voegen luidende als volgt :

Indien de aanvrager verklaart dat hij het kapitaal hetwelk hij bezat, geheel of gedeeltelijk heeft uitgegeven om in zijn normale behoeften te voorzien, mag men een forfaitairen aftrek aannemen eener jaarlijksche uitgave van :

8.000 frank indien de aanvrager niet gehuwd, weduwnaar, gedivorceerd of van tafel en bed en van goederen gescheiden is. (Dit onder aftrek van de andere werkelijke bestaansmiddelen van den aanvrager.)

12.000 frank indien de aanvrager gehuwd is. Eveneens onder aftrek der andere bestaansmiddelen van den aanvrager en zijn echtgenoot.

Sommige buitengewone uitgaven, met uitzondering van weeldeuitgaven, mogen ook van zijn kapitaal worden afgetrokken op de uitdrukkelijke voorwaarde dat zij door middel van bewijsstukken worden vastgesteld.

Dit is onder meer het geval wat betreft de medische onkosten veroorzaakt door een zware ziekte of een heelkundige behandeling, de verliezen geleden tengevolge van een faillissement van een schuldenaar, het wederbeleggen of aanwenden der kapitalen.

ART. 7.

Artikel 45 als volgt wijzigen :

Voor de toepassing van artikel 44 zal er, wat betreft de renten gevestigd in uitvoering der wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdigen dood, slechts rekening worden gehouden met het gedeelte dat het verschil te boven gaat, tusschen het maximum bedrag van den toeslag waarop de verze-

ART. 5.

Rédiger l'article 43 comme suit :

Les salariés qui ne se trouvent pas dans les conditions pour bénéficier de la majoration de rente de vieillesse sans enquête sur les ressources, ainsi que les assurés libres, peuvent recevoir la majoration aux conditions suivantes :

Le taux maximum de la majoration est accordé lorsque les ressources de l'assuré, augmentées éventuellement de celles de son conjoint, ne sont pas supérieures à 5.600 fr. pour un assuré marié et à 3.800 francs pour un assuré célibataire, veuf, divorcé ou séparé de corps et de biens.

Si le montant des ressources est supérieur aux chiffres ci-dessus, le taux de la majoration est fixé à la différence entre le taux maximum résultant, pour l'assuré, de l'application du tableau I annexé à la présente loi, et la partie des ressources excédant la limite de 5.600 francs ou 3.800 francs.

ART. 6.

Ajouter un 7° à l'article 44 rédigé comme suit :

Si le demandeur déclare que le capital qu'il possédait a été dépensé, en tout ou en partie, en vue de pourvoir à ses besoins normaux, il y a lieu d'admettre une déduction annuelle forfaitaire de :

8.000 francs, si le demandeur est célibataire, veuf, divorcé ou séparé de corps. (Déduction faite des autres ressources réelles du demandeur.)

12.000 francs, si le demandeur est marié, également après déduction des autres ressources du demandeur et de son conjoint.

Certaines dépenses extraordinaires, à l'exception de dépenses de luxe peuvent être déduites de son capital, à la condition formelle que celles-ci peuvent être constatées par des pièces justificatives.

Tel est entre autres le cas, en ce qui concerne les frais médicaux occasionnés par une maladie grave ou une opération chirurgicale, les pertes subies à la suite de la faillite d'un débiteur, du remploi ou de l'utilisation des capitaux.

ART. 7.

Modifier l'article 45 comme suit :

Pour l'application de l'article 44, il n'est tenu compte que de la partie des rentes de vieillesse constituées en exécution des lois relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré excédant la différence entre le taux maximum de la majoration auquel l'assuré peut prétendre et le taux de 6.400 francs s'il s'agit d'un assuré

kerde aanspraak mag maken en het bedrag van 6.400 frank indien het een mannelijk gehuwd verzekerde betreft, van 4.200 frank indien het een verzekerde betreft die ongehuwd, weduwnaar, uit den echt of van tafel en bed en van goederen gescheiden is of van 3.200 frank indien het een vrouwelijk gehuwd verzekerde betreft.

ART. 8.

Artikel 46, par. 1, alinea 2 wordt vervangen door het volgende :

Worden, wat het toepassen dezer bepaling betreft, aangezien als zijnde bemiddeld, de descendanten wier bestaansmiddelen, daarin deze van hun echtgenoot begrepen, 20.000 frank overschrijden indien de descendent in een gemeente met minder dan 5.000 inwoners woont; 24.000 frank indien hij in een gemeente woont met meer dan 5.000 doch met minder dan 30.000 inwoners of 30.000 frank indien hij in een gemeente woont met meer dan 30.000 inwoners.

ART. 9.

In artikel 47 wordt de tekst van 5° a) als volgt gewijzigd :

5° Zij die, in den loop van de vijf jaar aan het indienen hunner aanvraag voorafgaand :

a) In normale voorwaarden een nijverheids-, handels- of landbouwonderneming hebben uitgebaat, waarvan de belangrijkheid ofwel de medewerking van een bezoldigd persoon, ofwel het aanwenden van een bedrijfskapitaal van minstens 50.000 frank vergde.

Er wordt rekening gehouden met de loontrekkenden of bezoldigden die, met het oog op de toepassing van de bedrijfsbelasting, werden aangezien als een normale bezoldiging genietende.

Er wordt geen rekening gehouden met de medewerking van de ongehuwde kinderen samenwonende met den aanvrager.

ART. 10.

Artikel 48 wijzigen als volgt :

Bovendien, moeten voor rekening der sinds 1 Januari 1867 geboren verzekerden, wier toestand overeenkomstig de bepalingen van artikel 43 wordt geregeld, volgende stortingen zijn gedaan :

1° Wat betreft de loontrekkenden, de stortingen waarvan het bedrag bij artikel 41 is bepaald;

2° Wat betreft de vrijwillig verzekerden :

a) Voor het tijdperk van 1 Januari 1926 tot 31 December 1931, een storting van 72 frank, indien het een mannelijk verzekerde betreft, of van 24 frank, indien het een vrouwelijk verzekerde betreft;

marié du sexe masculin, de 4.200 francs s'il s'agit d'un assuré célibataire, veuf, divorcé ou séparé de corps et de biens ou de 3.200 francs s'il s'agit d'un assuré marié du sexe féminin.

ART. 8.

L'article 46, par. 1, al. 2, est remplacé par ce qui suit :

Sont considérés comme étant dans l'aisance pour l'application de la présente disposition, les descendants dont les revenus, y compris ceux de leur conjoint, sont supérieurs à 20.000 francs si le descendant réside dans une commune de moins de 5.000 habitants; 24.000 francs s'il réside dans une commune de 5.000 à 30.000 habitants rieurs à 20.000 francs si le descendant réside dans une commune de 30.000 habitants et plus.

ART. 9.

A l'article 47, le 5° a) est modifié comme suit :

5° Celles qui, au cours des cinq années précédant l'introduction de leur demande :

a) Ont exploité, dans des conditions normales, une entreprise industrielle, commerciale ou agricole dont l'importance nécessitait, soit le concours d'une personne salariée, soit l'utilisation d'un capital investi d'au moins 50.000 francs.

Il est tenu compte des salariés ou appointés qui ont été considérés comme bénéficiaires d'une rémunération normale au point de vue de l'application de la taxe professionnelle;

Il n'est pas tenu compte de la collaboration des enfants célibataires cohabitant avec le demandeur.

ART. 10.

Modifier l'article 48 comme suit :

Il doit, de plus, avoir été effectué au compte des assurés nés à partir du 1er janvier 1867 et dont la situation est réglée conformément aux dispositions de l'article 43 :

1° En ce qui concerne les salariés, les versements dont le montant a été déterminé par l'article 41 ;

2° En ce qui concerne les assurés libres :

a) Pour la période allant du 1er janvier 1926 au 31 décembre 1931, un versement de 72 francs s'il s'agit d'un assuré du sexe masculin, ou de 24 francs s'il s'agit d'un assuré du sexe féminin;

b) Met ingang van het verzekeringsjaar 1931-1932: de stortingen waarvan het bedrag bij artikel 25 is bepaald met de wijziging hierna;

c) Met ingang van het verzekeringsjaar 1945-1946, een jaarlijksche storting van 240 frank indien het een mannelijk verzekerde en van 120 frank indien het een vrouwelijk verzekerde betreft.

De stortingen gedaan binnen de grenzen der speciale wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdigen dood der bedienden, der mijnwerkers en der zeelieden, worden in acht genomen voor de vaststelling der stortingen hierboven bedoeld.

ART. 11.

De bepalingen van artikel 50 worden in onderstaanden zin gewijzigd:

a) Ingeval het aantal wettelijke jaarlijksche stortingen beneden de helft blijft van het aantal stortingen dat de verzekerde had moeten doen, wordt de toeslag voor elke ontoreikende storting verminderd met:

450 frank indien het een gehuwd mannelijk verzekerde betreft;

300 frank indien het een verzekerde betreft, die ongehuwd, weduwnaar, uit den echt of van tafel en bed en van goederen gescheiden is;

225 frank indien het een vrouwelijk gehuwd verzekerde betreft.

b) De stortingen gedurende de lijfrentejaren 1939-1940 tot en met het lijfrentejaar 1945-1946 verwaarloosd, worden beschouwd als zijnde verricht.

c) Voor de verzekerden geboren vóór 1 Januari 1871 worden geen stortingen vereischt.

ART. 12.

Artikel 52 wordt als volgt gewijzigd:

a) De woorden « binnen de jaren 1867 tot en met 1907 geboren » vallen weg;

b) Tabel II gevoegd bij de wet van 15 December 1937 wordt door onderstaande vervangen:

TABEL II.

Weduwerentetoelag.

Geboortejaar van den verzekerde	Bedrag van den toeslag
1867 fr.	1.080
1868	1.080

b) A partir de l'année d'assurance 1931-1932: les versements dont le montant est déterminé par l'article 25, sauf la modification ci-après:

c) A partir de l'année d'assurance 1945-1946, un versement annuel de 240 francs s'il s'agit d'un assuré du sexe masculin et de 120 francs s'il s'agit d'un assuré du sexe féminin.

Les versements effectués dans le cadre des lois spéciales relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré des employés, des ouvriers mineurs et des marins sont pris en considération pour la détermination des versements ci-dessus.

ART. 11.

Les dispositions de l'article 50 sont modifiées comme suit:

a) Dans le cas où le nombre de versements annuels légaux est inférieur à la moitié de celui que l'assuré aurait dû opérer, la majoration pour chaque versement insuffisant est réduite de:

450 francs s'il s'agit d'un assuré marié du sexe masculin;

300 francs s'il s'agit d'un célibataire, veuf, divorcé ou séparé de corps;

225 francs s'il s'agit d'un assuré marié du sexe féminin;

b) Les versements non effectués pendant les années viagères 1939-1940 jusques et y compris l'année viagère 1945-1946, sont considérés comme étant effectués;

c) Pour les assurés nés avant le 1er janvier 1871 aucun versement n'est requis.

ART. 12.

L'article 52 est modifié comme suit:

a) Les mots « nés de 1867 à 1907 » sont supprimés;

b) Le tableau II, joint à la loi du 15 décembre 1937, est remplacé par le tableau ci-après:

TABLEAU II.

Majoration de rente de veuve.

Année de naissance de l'assuré	Taux de la majoration
1867 fr.	1.080
1868	1.080

Geboortejaar van den verzekerde	Bedrag van den toeslag
1869	1.080
1870	1.080
1871	1.080
1872	1.080
1873	960
1874	960
1875	960
1876	960
1877	960
1878	840
1879	840
1880	840
1881	840
1882	840
1883	720
1884	720
1885	720
1886	720
1887	720
1888	600
1889	600
1890	600
1891	600
1892	600
1893	480
1894	480
1895	480
1896	480
1897	480
1898	360
1899	360
1900	360
1901	360
1902	360
1903	240
1904	240
1905	240
1906	240
1907	240

ART. 13.

Artikel 56 wordt als volgt gewijzigd :

Ingeval het aantal wettelijke stortingen beneden de helft blijft dat de verzekerde had moeten doen, wordt de toeslag voor elke ontbrekende storting verminderd met 90 frank.

Indien minstens de helft der wettelijk stortingen werd verricht, wordt de toeslag verminderd met slechts 60 frank voor elke ontbrekende storting.

Verder zijn *b* en *c* artikel 11 hierboven hier ook toepasselijk.

Année de naissance de l'assuré	Taux de la majoration
1869	1.080
1870	1.080
1871	1.080
1872	1.080
1873	960
1874	960
1875	960
1876	960
1877	960
1878	840
1879	840
1880	840
1881	840
1882	840
1883	720
1884	720
1885	720
1886	720
1887	720
1888	600
1889	600
1890	600
1891	600
1892	600
1893	480
1894	480
1895	480
1896	480
1897	480
1898	360
1899	360
1900	360
1901	360
1902	360
1903	240
1904	240
1905	240
1906	240
1907	240

ART. 13.

L'article 56 est modifié comme suit :

Si le nombre de versements légaux reste inférieur à la moitié de celui que l'assuré aurait dû opérer, la majoration est réduite de 90 francs pour chaque versement manquant.

Si la moitié au moins des versements légaux a été opérée, la majoration n'est réduite que de 60 francs pour chaque versement manquant.

En outre, l'article 11, *b* et *c* ci-dessus est d'application, en l'occurrence.

ART. 14.

Bovenstaande nieuwe bepalingen worden van kracht den 1° der maand volgende op de vraag tot herziening door den belanghebbende bij den ontvanger der Belastingen ingediend.

ART. 14.

Les dispositions nouvelles ci-dessus entrent en vigueur le 1er du mois consécutif à la demande en revision adressée par l'intéressé au Receveur des Contributions.

Ad. DHAVE,
R. DE MAN,
C. VERHAMME,
M. JAMINET,
H. HEYMAN,
A. DE GROEVE.
